

Aklas pasimatymas

Kas aš?

Nežinau, ką atsakyti.

Kaip atrodau? Kaip kam. Vieniems juokingas, kitiems baisus. Dar kitiems – apskritai neatrodau. Jie ir bus arčiausiai tiesos.

Koks aš?

Bejėgiškas ir negailestingas.

Kaip vaikas. Arba kaip neregys.

Kur aš? Maždaug pusiaukelėje tarp turgaus ir tilto, seno kaštono šešėlyje – bet tai nesvarbu, tu visada gali paimti mane už rankos ir išsivesti kitur.

Kiek man metų? Daugybė, manyčiau, bus kokie trys šimtai. Žmonės į mane trynėsi šonais, todėl mano oda plona tarsi popierius.

Ką aš veikiu? Stoviu.

Laukiu, kol tu parašysi mane.

* * *

Kaip gyveni?
Kaip kada. Kaip išeina.

Sportuoti pradėjau.
Vaikštau kasdien į baseiną.

Kaip gyveni?
Saulių atsimeni? Numirė.

Miršta visi viens po kito.
Iš eilės, lyg pagal numerį.

Kaip gyveni?
Turiu pinigų, gavau algą.

Prisipirkau avokadų.
Mėsos nebevalgau.

Kaip gyveni?
Dabar švenčiu, geriu vyną.

Aš klausiu, kaip tu gyveni?
Ak taip. Vienišyn vis.

Vyras, kuriam skauda

pažįstu vyrą, kuriam skauda
ir jokia čia visai ne metafora
tiesiog jis labai serga ir tiek

jisai dūsta, lėtai byra jo kūnas, anksčiau
vaikščiojo su lazdele, dabar beveik
nebevaikšto, nes velniškai skauda

kasdien jis užrašo facebooke
ką valgė pusryčiams, ką pietums
kokia buvo jo vieniša vakarienė

kartais netgi nufotkina – toks
labai jau šiaip sau valgymėlis
bet kasdien vis kitoks

dar mėgsta fotografuoti savo
šunis, seterį ir terjerą, kažkas
juos turbūt išveda pasivaikščioti

kartais parašo: „Šiąnakt labai
skaudėjo, bet dabar jau geriau.
Pusryčiams valgiau omletą.“

Herojai

jie ateina šventai tikėdami, kad
yra vieni tokie žmonės – kurie nugalėtojai
ir yra tokie kitokie – kurie pralaimėtojai

jie ateina puikiai žinodami, kad
jie ir yra būtent tie, kurie nugalėtojai

jie ateina čia tik išklaudyti
savo sėkmės istorijų

bet niekas neseka jiems
tų jų sėkmės istorijų

tada jie pamažu ima kažką įtarti

dairosi aplinkui, bando
pažvelgti į akis

spokso į veidrodžius
nutaisinėja skausmingas minas

burba po nosimi – ką gi, visi mes,
galiausiai visi mes tik žmonės

o tada jau numiršta

kai kurie, tiesa, dar suspėja
nustebti – juokinga, galvoja,
taigi nieko taip ir nebuvo visai

juokinga, taip ir nebuvo
ką nugalėti
juokinga, taip ir nebuvo
kam pralaimėti

* * *

vyrų iš Veneros
narsiai kaunasi
su moterimis iš Marso

vietiniai Žemės gyventojai
slepiasi rūsiuose tarp
dulkėtų uogienės stiklainių

kantriai laukia
kol invazinės rūšys
viena kitą prabaigs

ir bus galima vėl
pasodinti bulves

Žmogus su puse arbūzo

visi kaip visi – dūzgia, nešasi pilnus maišus,
stumia vežimėlius su visokiom mėsom,
makaronais, aliejais, alumi, degtine,
šikpopieriaus rulonais, o jis mat

eina sau, tas žmogus, nešasi
pusę arbūzo

kodėl tik arbūzą? kodėl pusę?
jam ką – nereikia nieko daugiau?
bus beprotis koks arba sektantas

kodėl pusę – na, čia lyg ir aišku
vieno arbūzo vienam vyriškiui
aiškiai per daug

o kodėl arbūzą – nepristokim, gal paprasčiausiai
žmogus seniai valgė arbūzo, skanu jam arbūzas, ir dar
jam baisiausiai patinka spjaudyt tas sėkleles

ir kodėl jis atrodo toks vienišas
su ta savo sumauta puse arbūzo

žiūri priešais save, lyg į tuštumą
eina taip, tarsi ne eitų, o išeidinėtų

ir kodėl man baisu

ir jau žinau, ko baisu –

kaip jis pareis į namus,
atsisės, suvalgys tą savo
pusę arbūzo, atsidus ir
numirs.

Intoksikacija

o juk yra tokių žmonių
kurie toje jūsų civilizacijoje
tose jūsų bendruomenėse
giminėse kolektyvuose
gali išbūti tiktai išgėrę
truputėlį nuolat įkalę
arba ir visai girti

kartais galvoju
kad aš juos suprantu

jiems nemalonios
jūsų kasdienės kalbos
jūsų kikenimai
jūsų juokeliai

jiems nemalonūs
jūsų prisilietimai
plekšnojimai per petį
rankų spustelėjimai
ir seilių pursleliai

bet jie aukojasi
jie kasdien stropiai išgeria
labiau dėl jūsų
negu dėl savęs

jie tiesiog stengiasi
negadinti jums gyvenimo
išgeria truputį ir tada jau
gali juoktis kartu su jumis

jie stengiasi kad tik
jūs neišsigąstumėt
kad tik jums staiga nedingteltų
jog viskas visai ne taip
jog pasaulyje gali gyventi
ir visai kitokių nei jūs
būtybių

nei per nago juodymą
netikinčių jūsų
žmogiškumu

* * *

dabar jau žinau, kas man iš tikrųjų patinka

man patinka gražūs dalykai, kurie nieko nereiškia

man patinka gražūs dalykai, kurie nieko neslepia

man patinka gražūs dalykai, kurie nieko nesiūlo

gražūs dalykai

tiesiog būna sau

liūdi ir liudija